

Krajowa
Sekcja
Pracowników
Leśnictwa

P KSPL .0010.4.K.2021
/drogą elektroniczną/

**Stanowisko nr 1/2021
Rady Krajowej Sekcji Pracowników Leśnictwa NSZZ „Solidarność”
z 18.02.2021 r.**

w sprawie zawieszenia przez SGS Polska Sp. z o.o. certyfikatu FSC dla RDLP w Łodzi oraz spójnej polityki Lasów Państwowych w zakresie certyfikacji

Rada KSPL NSZZ „Solidarność”, po zapoznaniu się z powszechnie dostępnymi materiałami z przeprowadzenia audytu okresowego przez firmę SGS Polska Sp. z o.o. w lipcu 2019 r. oraz sposobu rozpatrzenia odwołania złożonego przez RDLP w Łodzi, stanowczo popiera wszystkie działania kierownictwa RDLP w Łodzi w tej sprawie i apeluje o udzielenie wsparcia przez Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych, w działaniach na rzecz przywrócenia niesłusznie zawieszono certyfikatu FSC.

Rada KSPL NSZZ „Solidarność” mając na względzie dobro Lasów Państwowych, a w szczególności racjonalne gospodarowanie majątkiem Skarbu Państwa, apeluje do Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych, o wprowadzenie w życie w ramach uprawnień wynikających z art. 33 ust. 3 Ustawy o lasach, planu odstąpienia od stosowanej obecnie zasady podwójnego certyfikowania Lasów Państwowych.

Uzasadnienie:

W dniu 08 stycznia 2021 r. firma SGS Polska przesłała e-mailem zawiadomienie o zawieszeniu certyfikatu FSC dla Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Łodzi, pomimo niezakończonych procedur odwoławczych. Wobec niedochowania regulacji określonych w umowie, procedurach SGS, oraz warunkach akredytacji i zasad FSC, RDLP w Łodzi wszczęła procedurę odwoławczą zarzucając:

1. Niezgodne z terminami określonymi w umowie powiadomienie o terminie i planie audytu,
2. Brak spotkania zamykającego – wymaganego procedurami FSC,
3. Wykroczenie poza powierzchnię certyfikowaną, skutkujące zapisem w raporcie niezgodności M04 wobec Kryterium 6.6.4 (użycia Dursbanu bez derogacji),
4. Bezpodstawny zapis niezgodności M02 wobec Kryterium 6.3.11 (**o nie pozostawianiu biogrup na rębniach złożonych**) w oparciu o **czynności niedokonane** (jak wskazuje kryterium) a jedynie planowane,
5. Nierzetelność audytora między zapisami raportu, a przedłożoną przez nadleśnictwa dokumentacją,
6. Wykroczenie audytora poza pierwotny plan audytu, bez jakichkolwiek uzgodnień z jednostką certyfikowaną, uniemożliwiając tym samym jej udział w czynnościach kontrolnych,

7. Niezrozumiałe podtrzymywanie niezgodności w zakresie biogrup na **rębniach złożonych**, pomimo otrzymania w 2018 r. przez SGS Polska stanowiska Ministerstwa Środowiska w tej kwestii (gdzie jednoznacznie stwierdzono, że nie zachodzi potrzeba stosowania w **rębniach złożonych** rozwiązań przyjętych dla **rębni zupełnych**). Podczas równoległe prowadzonego przez SGS i tego samego audytora, audytu PEFC ta sama niezgodność, po zakończonym procesie odwoławczym została usunięta z raportu,
8. Brak etyki i poszanowania zasad (konflikt interesów) przeprowadzenia audytu poprzez wykonywanie jednocześnie audytu FSC i PEFC przez jednego, tego samego audytora z firmy SGS Polska i **bezprawne** wpisanie do raportu fałszywych danych poprzez wykorzystanie danych z raportu PEFC,
9. Dokonanie manipulacji w tłumaczeniu raportu na język angielski gdzie **czynności niedokonane (planowanie niepozostawienia biogrup na rębniach złożonych)**, zmieniono w czynność **dokonaną (bo tylko taka zgodnie ze standardami może podlegać ocenie)**,
10. Niezgodne z obowiązującymi standardami rozpatrywanie odwołania RDLP w Łodzi od ustaleń raportu polegające na: **braku wstępnej odpowiedzi na złożone odwołanie, braku jakichkolwiek informacji o postępie procesu odwoławczego, braku weryfikacji danych zamieszczonych w odwołaniu, braku uzasadnienia decyzji o odrzuceniu odwołania RDLP w Łodzi, drastycznym naruszeniu terminów w zakresie rozpatrzenia odwołania do 477 dni, zamiast maksymalnie wymaganych w procedurze odwoławczej 90 dni.**

Rada KSPL NSZZ „Solidarność” stoi na stanowisku, że mając na względzie przedstawione przez RDLP w Łodzi zarzuty oraz przyjęte przez FSC wymagania systemowe, które są nadrzędne nad obowiązującymi w Polsce wymaganiami prawnymi, **Lasy Państwowe powinny zrezygnować z certyfikatu FSC.**

Naszym zdaniem nieracjonalne jest wydawanie niemałych środków finansowych na dublowanie certyfikatu, gdyż FSC i PEFC wzajemnie się nie uznają i nie można etykietując certyfikowany produkt jednocześnie powoływać się na oba systemy (tylko jedno logo może być na produkcie). W związku z tym, że w państwach należących do UE, tylko niewielka powierzchnia lasów ma podwójną certyfikację (Polska ma w UE największą zarówno powierzchniowo jak i procentowo powierzchnię z podwójną certyfikacją) i zdecydowanie przeważa system certyfikacji PEFC (ponad dwukrotnie więcej niż FSC), w którym **przepisy prawa krajowego mają najwyższy priorytet**. Uważamy że Lasy Państwowe powinny być certyfikowane tylko w systemie PEFC.

Apelujemy do Pana Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych, żeby korzystając z przysługujących mu z ustawy o lasach uprawnień, wdrożył w życie harmonogram występowania poszczególnych RDLP z certyfikacji FSC: **(art. 33. 3. 1a) Dyrektor Generalny w szczególności: inicjuje, koordynuje oraz nadzoruje działalność dyrektorów regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych..., oraz 3) inicjuje, organizuje, oraz koordynuje przedsięwzięcia na rzecz ochrony lasów, racjonalnej gospodarki leśnej i rozwoju leśnictwa)**. Harmonogram występowania z FSC, powinien być powiązany z ekspirowaniem okresów, na jaki został przyznany poszczególnym regionalnym dyrekcjom LP ten certyfikat. W naszej ocenie, zaakceptowanie standardów FSC w zakresie pozostawiania biogrup na rębniach złożonych, wyczerpuje znamiona nieracjonalnego gospodarowania majątkiem Skarbu Państwa, na co nie może być naszej zgody. Na podstawie analizy danych z niewielkiej powierzchniowo dyrekcji jaką jest RDLP w Łodzi wynika, że przyjęcie standardów FSC (według audytora), wymusi pozostawienie dodatkowo (poza zrębami zupełnymi), biogrup corocznie na pow. 182 ha – to jest pozostawienia do naturalnego rozpadu drewna w ilości około 65 tys. m³, czyli rocznego pozyskania grubizny w niewielkim nadleśnictwie, co **zdecydowanie stanowiłoby niegospodarność w zarządzaniu majątkiem Skarbu Państwa.**